

L.P. 109		KARTA GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKU			
1. OBIEKT BUDYNEK USŁUGOWY			5. MIEJSCOWOŚĆ NOWY DWÓR MAZOWIECKI		6. ADRES 29 LISTOPADA Nr 105
2. DATA POWSTANIA XIX/XX w., lata 30. XX w.	3. AUTOR —	4. MATERIAŁ Cegła, cegła klinkierowa,	7. KOD POCZTOWY 05-100		8. NR EW. DZIAŁKI 9/1
17. FOTOGRAFIE 			9. GMINA NOWY DWÓR MAZOWIECKI		
			10. POWIAT NOWODWORSKI		
			11. WOJEWÓDZTWO MAZOWIECKIE		
			12. OBECNA FUNKCJA UŻYTECZNOŚĆ PUBL.		
			13. WŁASNOŚĆ		
			14. LOKALIZACJA ARCHEOLOGICZNA Nr obszaru AZP Nr stanowiska na obszarze AZP		
			15. INFORMACJE O OCHRONIE Nr i data wpisu do rejestru zabytków 1062/69, 19.04.1957 Zapis w planie zagospodarowania przestrzennego _____		
16. RODZAJE ZAGROZEŃ Brak bieżącej konserwacji.					

Widok na elewację zachodnią.

18. OPIS

Budynek murowany z cegły, otynkowany, trójkondygnacyjny, wybudowany na planie prostokąta, pierwotnie parterowy, wtórnie nadbudowany. Elewacja zachodnia prosta, w parterze dwa otwory wjazdowe zamknięte drzwiami garażowymi, flankowane przez niewielkie kwadratowe okna, kondygnacje wyższe dziewięcioosiowe z otworami okiennymi. elewacja wschodnia z ujętymi ryzalitowo krańcami budynku, dziewięcioosiowa z prostokątnymi otworami okiennymi na trzech kondygnacjach, w parterze zamkniętymi odcinkowo. Ściana szczytowa północna z wejściem w parterze oraz dwoma osiami okien w górnych kondygnacjach. Stolarka okienna współczesna. Gzyms wieńczący z cegły klinkierowej. Dach płaski.

19. STAN ZACHOWANIA

Niedostateczny. Obiekt wtórnie przekształcony, w parterze znajdują się pozostałości detalu pierwotnego budynku (odcinkowe nadproża, płyciny). Budynek zawilgocony, na fragmentach odspojone tynki.

20. WNIOSKI KONSERWATORSKIE

Remont obiektu przeprowadzić w oparciu o projekt konserwatorski przewidujący zachowanie relikwów pierwotnego budynku oraz późniejszego detalu architektonicznego (klinkierowy gzyms).

21. UWAGI N: 52 26'9.75" E: 20 40'4.06"

Budynek stanowi element zespołu zabudowy koszarowo-mieszkalnej z przełomu XIX i XX w. Było to regularne założenie, rozmieszczone po obu stronach obecnej ul. 29 Listopada – jednej z głównych dróg twierdzy, o charakterze reprezentacyjnej alei ze szpalerami drzew i odsuniętą linią zabudowy. Zachowało się z niego 8 budynków, w różnym stopniu przekształconych. Stanowił czytelny historyczny układ urbanistyczny, do którego dostosowano również późniejszą zabudowę po południowej stronie ul. 29 Listopada, zachowując wyznaczoną przez Rosjan linię zabudowy i usytuowanie budynków szczytem do ulicy.

22. DODATKOWE FOTOGRAFIE / IKONOGRAFIA

Widok na elewację wschodnią